

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/40/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115215618
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2115215618.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci starostlivosti o maloletú: V. N., nar. XX. Y. XXXX, bytom u matky a zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov matky: K. N., nar. X. P. XXXX, bytom E., W. XXX/X, zast. advokátkou: JUDr. Eva Koleničová, Trnava, Paulínska 20 a otca: C. N., nar. X. Y. XXXX, bytom E., W. XXX/X, zast. advokátom: Mgr. Matej Csenky, Trnava, Dolné Bašty 2, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 20. júla 2015 č. k. 19P/51/2015-5, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa m e n í tak, že

I. z a č í n a konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej pre čas do rozvodu manželstva jej rodičov a

II. n a r i a d' u j e predbežné opatrenie, ktorým do právoplatného skončenia konania uvedeného v bode I. pokiaľ takéto konanie skončí skôr než právoplatne skončí konanie vedené Okresným súdom Trnava sp. zn. 10P/18/2015 o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletemu pre čas po rozvode,

- maloletú ponecháva v starostlivosti matky,

- styk otca s maloletou predbežne neupravuje.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa na návrh otca nariadil predbežné opatrenie, ktorým I/ upravil styk otca s maloletou tak, že tento je oprávnený sa s ňou stýkať každý párný týždeň v sobotu od 13.00 hod. do 18.00 hod. v prítomnosti matky s tým, že si maloletú prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 10P/18/2015, II/ matke uložil povinnosť maloletú na styk riadne pripravenú otcovi v stanovenom mieste a čase odovzdať s tým, že otec je oprávnený v stanovenom mieste a čase maloletú od matky prevziať a po ukončení styku je povinný ju v stanovenom mieste a čase matke vrátiť a III. obom rodičom uložil povinnosť pre prípad nemožnosti uskutočnenia styku vhodným spôsobom bezodkladne si túto skutočnosť oznámiť. Takéto rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 75 ods. 1, § 76 ods. 4, 6 a 8 veta prvá, § 77 ods. 1 a § 102 ods. 1 veta prvá, ods. 2 O.s.p. (Občianskeho súdneho poriadku - č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), § 24 ods. 1 a 4, § 25 ods. 1, 2, 3 a 4 a § 36 ods. 1 Zákona o rodine (zákon č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení); vecne potom záverom o potrebe úpravy styku, pretože matka bráni otcovi v stretávaní sa s maloletou. S poukazom na skutočnosť, že maloletá V. bola priamo účastníčkou útoku otca na matku, preto otca odmieta a odmieta sa s ním aj stretnúť. Súd nevyhovel návrhu otca v celom rozsahu, keď tento žiadal upraviť styk tak, že

maloletá u neho i prespí, keď bol toho názoru, že bez vykonaného dokazovania s poukazom na útlý vek maloletej a s poukazom na skutočnosť, že maloletá V. bola priamo účastníčkou útoku otca na matku, preto otca odmieta a odmieta sa s ním aj stretnúť, nemá osvedčené, či takéto rozhodnutie by bolo v záujme maloletej a to i s poukazom na vyjadrenie matky maloletej v konaní o rozvod manželstva, že maloletá je na matku citovo naviazaná, nebola od nej odlúčená dlhší čas, ako i vzhľadom na skutočnosť, že maloletá sa s otcom nestretla od februára 2015.

Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie matka prostredníctvom svojej zástupkyne a navrhla súčasne zakázať styk otca s maloletou V., a to až do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva rodičov a úpravu ich práv a povinností k maloletej na čas po rozvode vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 10P/18/2015. Uviedla, že doposiaľ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, ale i nové dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, pričom súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Dňa 10. februára 2015 v čase o 19.00 hod. v obci E. v rodinnom dome na W. X ju otec fyzicky napadol tým spôsobom, že ju niekoľkokrát udrel päšťou do oblasti tváre v dôsledku čoho spadla na posteľ, kde ju škrtil, šticoval za vlasy a opakovane udrel niekoľkokrát do oblasti tváre, v dôsledku čoho utrpela zranenia a to pomliaždenie hlavy v temenno-spánkovej oblasti vpravo, zlomeninu očnénice vľavo, zlomeninu prednej steny prínosovej dutiny vľavo, pomliaždenie krku vpravo a pomliaždenie tváre s okoloočným výronom vľavo, vyžadujúce si liečbu spojenú s práceneschopnosťou v trvaní od 11. februára 2015 do 18. marca 2015. Pri tomto útoku otca bola prítomná aj maloletá V.. Dňa 5. júna 2015 podala prokurátorka okresnej prokuratúry na otca obžalobu, na základe ktorej bol voči otcovi vydaný trestný rozkaz dňa 15. júna 2015 sp. zn. 5T/17/2015, ktorým bol otec uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2, písm. a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a odsúdený podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a v zmysle § 50 ods. 1 Trestného zákona bola určená skúšobná doba v trvaní 30 mesiacov. V danom prípade ide o závažné skutočnosti, na ktoré je potrebné prihliadať a v ich kontexte rozhodnúť, pretože nie je riešením upraviť styk za prítomnosti matky, i keď len na niekoľko hodín, keď po takomto traumatizujúcom zážitku má matka, ako aj maloletá z otca panický strach, už len predstava osobného stretnutia s otcom vyvoláva u maloletej strach, nervozitu, úzkostné stavy a následné psychické problémy spojené s tikmi, ohrýzaním si nechťov, neschopnosťou pokojne spať a vôbec zaspáť a iné. V súčasnosti má aj matka z otca strach a vnútornou nervozitou. Otec bol z výkonu väzby prepustený 15. júna 2015 a návrh na vydanie predbežného oparenia bol vypracovaný 18. júna 2015, čo je dva dni po otcovom prepustení z výkonu väzby, pričom v tom čase sa otec nesnažil s maloletou stretnúť a ani sa nesnažil s matkou danú situáciu riešiť a to i napriek tomu, že psychický stav maloletej je mu dobre známy a je si vedomý toho, že bez odbornej pomoci psychológa nebude možné nadviazať opätovný styk s maloletou.

Otec navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť. Uviedol, že údajný zlý psychický stav maloletej v súvislosti s jeho útokom na matku nebol doposiaľ preukázaný žiadnym relevantným dôkazom a v danom prípade ide len o účelové tvrdenia matky. Matka nepredložila doposiaľ žiadnu lekársku správu, prípadne iný dokument, z ktorého by vyplývalo, že maloletá má zdravotné problémy v súvislosti s uvedeným útokom. Nespočetnekrát oľutoval svoj útok na matku, ktorého sa dopostil, k čomu sa v rámci trestného konania priznal. Za uvedené konanie je pripravený niešť zodpovednosť, najviac ho mrzí to, že pri uvedenom incidente bola prítomná aj maloletá. Vysvetlil, za akých príčin k uvedenému incidentu prišlo. Nezniesol správanie matky k maloletej (neustále nadávanie, urážky, fyzické ataky) a k nemu samotnému (psychické týranie) a zároveň nezniesol skutočnosť, že po návrate z práce si nemal ani kde oddýchnuť, pretože v ich dome bola sestra matky s jej manželom. Uvedený incident nie je možné dávať do súvisu so starostlivosťou o maloletú dcéru, pretože vo vzťahu k maloletej nikdy nepoužil fyzické násilie. Fyzické ataky matky na maloletú sa opakovali viackrát, pričom uvedené skutočnosti môžu potvrdiť aj susedia, ktorí to takmer vždy počuli, resp. videli a následne mu to referovali, prípadne jeho rodinným príslušníkom. Pred jeho vzatím do väzby mala s ním maloletá vytvorený vynikajúci vzťah a on vzorne sa o ňu staral. Po jeho prepustení z výkonu väzby mu matka ani raz neumožnila styk s maloletou a preto nemôže vedieť, ako by tento vplýval na maloletú.

Odvolačný súd prejednal podľa § 212 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ O. s. p. celú vec, pretože tu šlo o konanie zahájiteľné i bez návrhu (v ktorom súd nebol viazaný návrhmi účastníkov na konkrétnu úpravu vrátane odvolacích návrhov) a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania, pretože tu nešlo o rozhodnutie vo veci samej a zároveň ani o žiaden zákonom ustanovený prípad potreby prejednávania takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu, pričom dospel k záveru, že napadnuté uznesenie síce nemožno považovať (najmä v dôsledku nie celkom úplného posúdenia veci okresným súdom po právnej stránke) za správne, odvolaniu otca však navzdory tomu nemožno priznať vecný úspech.

Prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní neprispôbil povahu svojho rozhodnutia konkrétnym okolnostiam prípadu a to predovšetkým stavu v čase jeho rozhodovania (tu por. aj § 154 ods. 1 a § 167 ods. 2 O. s. p.).

I keď s tzv. rozvodovým konaním je zo zákona spojené konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode (tu por. aj § 113 ods. 1 O. s. p.) a návrh na predbežnú úpravu práv a povinností urobený počas konania o rozvod manželstva sleduje úpravu práv a povinností pre čas pred rozvodom manželstva rodičov maloletého dieťaťa (ku ktorému nakoniec podľa výsledkov vykonaného dokazovania ani nemusí dôjsť), z hľadiska posudzovania dôvodnosti poskytovania súdnej ochrany práv predbežným opatrením význam má len to, či si konkrétne okolnosti prípadu bezodkladnú (hoc aj iba dočasnú) úpravu pomerov vyžadujú a či pre takú úpravu možno nájsť oporu v platnom práve.

Podľa čl. I § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej tiež len „Zák. o rodine“) rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Ak tu pred rozhodovaním o návrhu na predbežné opatrenie v prejednávanej veci, ktorým sa požadovala výlučne úprava styku otca s maloletou, preukázateľne nedošlo k žiadnej dohode rodičov, vydaniu rozhodnutia súdu (vyjmúc nariadenie predbežného opatrenia, ktorým bola otcovi predbežne uložená povinnosť platiť na výživu maloletej 30 % zo sumy životného minima- uznesenie OS Trnava sp.zn. 19P/25/2015-17 zo dňa 23. apríla 2015 napriek tomu, že nebola ustálená osoba toho rodiča, ktorý by mal mať dieťa čo aj len pre čas do konečného rozhodnutia vo svojej starostlivosti) či k inej skutočnosti zakladajúcej celkom konkrétny spôsob úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej, možnosť vydania predbežného opatrenia o styku jedného rodiča s maloletou v prípadoch obdobných tomu z prejednávanej veci závisela od celkom bezpečného ustálenia osoby toho rodiča, ktorý by mal mať dieťa (aj len pre čas do konečného rozhodnutia) vo svojej starostlivosti. Povaha rozhodnutia o takejto primárnej otázke (starostlivosti o maloletú) pritom závisela práve od faktického stavu v čase rozhodovania súdu. Až v nadväznosti na prijatí takehoto rozhodnutia bolo možno vyriešiť predbežne i otázku práva otca na styk s maloletou.

Aby nedochádzalo k zabezpečeniu ochrany práv výlučne za pomoci predbežného opatrenia t.j. rozhodnutia len dočasnej povahy, je tu úprava nepovšimnutá súdom prvého stupňa a to ustanovenie § 76 ods. 3 vety prvej O. s. p., podľa ktorého súd pri nariadení predbežného opatrenia uloží navrhovateľovi, aby v lehote, ktorú mu určí, podal návrh na začatie konania na súde alebo na rozhodcovskom súde; ak ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, súd vydá uznesenie o začatí konania. Práve to je procesným prostriedkom spôsobilým v prípade konaní zahájiteľných aj bez návrhu eliminovať procesnú nečinnosť (pasivitu) navrhovateľa predbežného opatrenia tým, že súd bez ohľadu na záujem takejto osoby viesť aj konanie vo veci samej je povinný takéto konanie začať sám.

V prejednávanej veci otec nepodal návrh na celkovú úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej (na úpravu osobnej starostlivosti o maloletú, zastupovania a spravovania majetku maloletej, výživy maloletej a jej styku s rodičom, ktorému nebude zverená do osobnej starostlivosti), ale len návrh na predbežnú úpravu ich styku. Rovnako ani matka maloletého, napriek nepodala návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu, preto muselo dôjsť podľa

§ 220 O. s. p. k takej zmene napadnutého uznesenia, pri ktorej odvolací súd vlastne nariadil súdu prvého stupňa uskutočniť konanie o celkovej úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej tým, že sám začal takéto konanie (§ 81 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 102 ods. I vety prvej O. s. p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne vydá predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 25 ods. 1 Zák. o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane (za predpokladu, že k nej dôjde - pozn. odvolacieho súdu) súčasťou rozhodnutia o rozvode; podľa odseku 2 tohto ustanovenia ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť a podľa odseku 3 tu citovaného ustanovenia ak je to potrebné v záujme maloleteho dieťaťa, súd obmedzí styk maloleteho dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Nakoľko predbežné opatrenia súdy vydávajú spravidla bez výsluchu účastníkov aj zabezpečovania ich vyjadrení (§ 75 ods. 6 a 8 O. s. p.) a teda i bez vykonávania dokazovania, je tu logicky aj zvýšená miera povinností kladených na navrhovateľa predbežného opatrenia a to najmä v smere takého osvedčenia tvrdení, vedúcich k záveru o potrebe celkom konkrétnej predbežnej úpravy pomerov účastníkov, pri ktorom obmedzenia práv inej osoby možno považovať za vyvážené záujmom na spravodlivom usporiadaní vecí. Povinnosť preukazovania rozhodných skutočností (vlastná konaniu vo veci samej) je tu nahradená povinnosťou takéto skutočnosti len osvedčiť (čím treba rozumieť, že súd nemá mať z predložených podkladov žiadne vážne pochybnosti o pravdivosti verzie predostieranej návrhom a ani o opodstatnenosti navrhovanej úpravy). Z už uvedeného tak plynie aj praktický zákaz použitia úpravy predbežnými opatreniami tam, kde právo s požadovanou predbežnou ochranou a/alebo podmienky úpravy pomerov predbežným opatrením nie sú osvedčené celkom dostatočne a kde by tak fakticky mohlo ísť o šikanu protistrany navrhovateľa predbežného opatrenia v spore. Predbežné opatrenia v konaniach zahájiteľných aj bez návrhu však majú zároveň tú osobitosť, že (na rozdiel od predbežných opatrení v konaniach zahájiteľných len na návrh) ich možno nariadiť aj v prípade nie celkom dostatočného osvedčenia potreby navrhutej úpravy či dokonca aj pri takom osvedčení, ktoré za osvedčenie ani považovať nemožno, sankciou za neuspokojivé osvedčenie navrhovaného spôsobu riešenia je však predbežný záver o neexistencii dôvodu ustupovať od zákonom ustanoveného pravidla (pokiaľ pravda zákon určité pravidlo zakotvil).

Ani jeden z rodičov nespochybnil, že spolu nežijú, a že doposiaľ nedošlo medzi nimi k žiadnej dohode (a ani nebolo rozhodnuté súdom) o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, že maloletá je aktuálne v starostlivosti matky a zo spisu sa nepodáva ani to, že by ktorýkoľvek z rodičov na tom mienil toho času niečo zmeniť. Rozhodnutie o úprave styku otca s maloletou závisí na celkom bezpečnom ustálení osoby toho rodiča, ktorý by mal mať dieťa (čo aj len pre čas do konečného rozhodnutia) vo svojej starostlivosti. Povaha rozhodnutia o tu uvádzanej primárnej otázke (osobnej starostlivosti o maloleté dieťa) potom vyplýva a/ z faktického stavu v čase rozhodovania súdu a b/ z akceptovateľnosti pretrvávania takéhoto faktického stavu. Ak totiž kritériá zmienené už vyššie nasvedčovali opodstatnenosti predbežnej starostlivosti matky (otec by totiž pri záujme na opaku musel byť presvedčený o výchovnej nespôsobilosti matky, resp. o vlastnej schopnosti postarať sa o maloletého podstatne lepšie než matka, nakoľko dôvodom pre destabilizáciu skoršieho výchovného prostredia nie sú len rovnocenné výchovné podmienky druhého rodiča a o preukázanie či aspoň osvedčenie čohokoľvek v tomto smere relevantného ani podľa odvolacieho súdu nešlo, najmä ak je otec t. č. vo výkone trestu odňatia slobody), vydanie predbežného opatrenia spôsobom predpokladaným v ustanovení § 76 ods. 1 písm. b/ O. s. p. by prichádzalo do úvahy len vtedy, ak by sa predbežným opatrením malo zabezpečiť odňatie dieťaťa z dispozičnej sféry toho rodiča, ktorý by ho podľa zamýšľanej úpravy v starostlivosti nemal mať (tu matka) a jeho prenesenie do dispozičnej sféry druhého z rodičov (tu otec), resp. i inej osoby. O taký prípad však v prejednávanej veci nešlo, pretože maloletý sa už v čase rozhodovania napadnutým uznesením nachádzal (fakticky) v starostlivosti matky (čiže u toho rodiča, u ktorého by aj pri riadení sa vyššie podanými úvahami prinajmenšom do rozhodnutia vo veci samej s

výhradou novej zmeny pomerov aj v priebehu takéhoto konania mal ostať). Pretože k žiadnej zmene v tomto nedošlo ani v odvolacom konaní, prípadné predbežné opatrenie ukladajúce matke maloletého odovzdať otcovi ani naopak neprichádzalo do úvahy.

Z už uvedených dôvodov a aj pre len dočasnú povahu rozhodovania predbežnými opatreniami tak na jednej strane bolo potrebným vytvorenie právneho podkladu pre ďalšie rozhodnutie požadované návrhom (o úprave styku). Odôvodnenou v tejto veci bola preto len právna konzervácia aktuálneho faktického stavu vyjadriteľná tak, že sa maloletý predbežne ponechá v starostlivosti matky a to bol ďalší dôvod, pre ktorý odvolací súd podľa § 220 O. s. p. napadnuté uznesenie zmenil, čím vytvoril podklad pre rozhodovanie o styku, keď už bola ustálená osoba rodiča, v ktorého osobnej starostlivosti má dieťa byť a takto nepriamo i osoba rodiča vykázaného do pozície toho, kto má a môže svoje výchovné pôsobenie na maloletého realizovať len v rámci výkonu práva na styk s ním.

Odvolací súd má za to, že úprava styku otca s maloletou za pomoci prostriedku len dočasnej ochrany práv (predbežným opatrením) sa v danej veci nejaví nevyhnutnou. Je tu na mieste odklon od štandardného rozhodovania súdov v obdobných veciach, keď doterajšie podklady v spise dostatočne neosvedčujú, že otcom navrhovaný styk je v záujme maloletej, ktorá má iba 6 rokov, naposledy videla otca 10. februára 2015 t.j. v čase fyzického napadnutia matky otcom v obci E. v rodinnom dome na W. X (pozn.: otec bol Trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 5T/17/2015-131 zo dňa 15. júna 2015 odsúdený podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní pätnásť mesiacov s podmieneným odkladom trestu v trvaní tridsať mesiacov). Štandardný osobný styk otca s maloletou bez ďalšieho (bez súčinnosti matky resp. inej osoby) momentálne nie je možný, pretože tu je odvolací súd vedený najmä záujmom maloletej. Styk otca s maloletou dočasne neupravil najmä vzhľadom preto, že styk otca s maloletou pomerne dlhý čas neprebíhal, pričom spis v prejednávanej veci neobsahoval v podstate žiadne podklady pre záver, aký je v skutočnosti vzťah dieťaťa k obojmu jeho rodičom, do akej miery sa na kvalite tohto vzťahu podpísalo počínanie si otca a do akej prípadné iné faktory, či tak treba považovať vzťah maloletej k jej otcovi za „zničený“ celkom, čiastočne alebo vôbec a aké sú predpoklady nápravy takéhoto možného stavu v smere novej rekonštrukcie či znovu vytvorenia vzťahu. Na jednej strane je zjavné, že okolnosť odsúdenia otca za úmyselný trestný čin by mu mohla byť na ujmu, na druhej strane však bolo potrebné rešpektovať i právo takéhoto rodiča na styk so svojim dieťaťom, pretože v opačnom prípade by sa celkom rezignovalo na možnosť naplnenia prevýchovných účinkov potrestania a jeden z rodičov by sa takto celkom zbavil možnosti svojho výchovného pôsobenia na dieťa (hoci je zrejmé, že ten z rodičov, ktorý dieťa nemá v osobnej starostlivosti, svoj výchovný vplyv inak než počas výkonu práva styku uplatniť nemôže). Odvolací súd považuje za vylúčené, aby zistenie odpovedí na uvedené otázky bolo možným i vzhľadom ku špecifickej situácii právoplatného odsúdenia otca v pomerne nedávnej minulosti za úmyselný trestný čin bez podrobného pedopsychologického vyšetrenia dieťaťa a i psychologického vyšetrenia oboch jeho rodičov. To boli dôvody, pre ktoré podľa § 220 O. s. p. odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že styk otca s maloletou dočasne neupravuje.

Odvolací súd zdôrazňuje, že ide iba o predbežnú úpravu (dočasné ponechanie maloletého v osobnej starostlivosti matky a dočasné neupravenie styku otca s maloletou) do právoplatného skončenia konania uvedeného v bode I. výroku tohto uznesenia odvolacieho súdu.

O trovách konania rovnako (ako pred ním už súd prvého stupňa) nerozhodoval, nakoľko o trovách predbežného opatrenia sa rozhoduje až v rámci rozhodnutia o veci (§ 145 O. s. p.).

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, teda jednomyselne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.